

Αγροτικός τομέας χαμηλών επιδόσεων

Απόσπασμα από τη μελέτη: «Κατάρτιση Σχεδίου Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας σύμφωνα με τις Προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 και του Π.Δ. 51/2007 – Παραδοτέο: Οικονομική Ανάλυση Χρήσεων Ύδατος και Προσδιορισμός Υφιστάμενου Βαθμού Ανάκτησης Υπηρεσιών Ύδατος,» ΥΠΕΚΑ, Δεκ. 2012.

«...Η εκτεταμένη χρήση νερού που καταγράφεται στη γεωργία στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας δεν αντανακλά και αυξημένη παραγωγή του πρωτογενή τομέα. Συγκεκριμένα για κάθε κ.μ. που καταναλώνεται, η προτιθέμενη αξία είναι μόλις 81 λεπτά του € στην περίοδο 2009-10 όταν στην Κύπρο ο αντίστοιχος δείκτης κυμαίνεται περί τα € 3/κμ στην περίοδο 2005-07 και στην Αυστραλία ήταν €/κ.μ. 3,18 στην περίοδο 2009-10. Συγκριτικά με τα άλλα δυο Υδατικά Διαμερίσματα της μελέτης, η αποδοτικότητα του αρδευτικού νερού στη γεωργία είναι υψηλότερη, σε σχέση με Δυτική Στερεά Ελλάδα όπου η προτιθέμενη αξία ανά κ.μ. κατανάλωσης νερού ανέρχεται στα 67 λεπτά του €, ενώ χαμηλότερη σε σχέση με την Ήπειρο όπου ανέρχεται σε 1 €/κ.μ., στην περίοδο 2009-10. Οι διαφορές που καταγράφονται μεταξύ αφενός των τριών υδατικών διαμερισμάτων της Ελλάδας που αναφέρονται παραπάνω και αφετέρου των αντίστοιχων μεγεθών για Κύπρο και Αυστραλία υποδεικνύουν υποαξιοποίηση του αρδευτικού νερού στην Ελλάδα γενικώς. Παράλληλα όμως, οι σημαντικές αποκλίσεις και μεταξύ των τριών υδατικών διαμερισμάτων της χώρας μπορεί εν μέρει να οφείλονται σε δομικές διαφορές του πρωτογενή τομέα (π.χ., αυξημένη σημασία της κτηνοτροφίας στην Ήπειρο), οφείλονται όμως παράλληλα και σε ακόμη λιγότερο ορθολογική χρήση του νερού άρδευσης στο υδατικό διαμέρισμα της Θεσσαλίας και αντανακλούν αφενός την υπερκατανάλωση νερού που γίνεται και αφετέρου τα μεγάλα περιθώρια βελτίωσης της αποδοτικότητας που διαφαίνεται να υπάρχουν.

Είναι, λοιπόν, προφανής η ανάγκη για μεταβολή του γεωργικού μοντέλου σε δομές λιγότερο υδροβόρες και παράλληλα περισσότερο ανταγωνιστικές. Η χρήση της τεχνολογίας και νέων τεχνικών καθώς και η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών με νέες με ηπιότερη χρήση νερού, σύμφωνα και με τη νέα ΚΑΠ και τις ανάγκες και τις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς αγροτικών προϊόντων (π.χ. σύνδεση της αγροτικής παραγωγής με τον τομέα της μεταποίησης), θα συμβάλλουν σημαντικά στην υψηλότερη αποδοτικότητα χρήσης νερού στον πρωτογενή τομέα.»